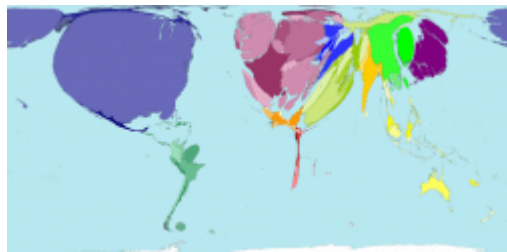

EUROPAKO GAUZAK

Posted on 27/07/2010 by Naider

_Donostira etortzen naizen bigarren aldia da EHUK eskaintzen duen udako ikastaro batera joateko. Hizlariak Benita Ferrero-Waldner eta Michel Camdessus, Araceli Mangas, Francesc Morata, Daniel Innerarity, Josep Borell, Cristobal Montoro, Mario Fernández, Eduardo Rojo, Victor Renem José Manuel González Páramo, Julio Pérez Díaz, Lluís Basstz eta Ignacio Torreblanca izan ziren.

Ferrero-Waldner Europako Batzordeko Kanpo Arazoetarako komisarioa zen, Europako Alderdi Popularraren familiakoa da eta, Simon Hix politologoaren arabera, "eskuin-ezkerreko terminoetan bere posizio politikoak Barrosoren eskuinaldean daude". Benita Ferrero-Waldnerrek Europako erronkei aurre egiteko tresnen dekalogoak aurkeztu zuen, hala nola finantza krisiari, klima aldaketari, energiari eta demografiari. Dekalogoaren artean, harrigarria da ekonomiaren arrisku sistemikoa murrizteko zerga igoera aipatzea, tradizioz ezkerreko eskaria dela esan liteke. Erabat identifikatzen da [Jürgen Habermas-en artikulua batekin /em> Die Zeit](#)n, besteak beste, Europa federalaz eta finantza-sektorearen kontrol handiagoaz hitz egiten duena (*Hedge Funds*en gardentasun handiagoaz, burtsen kontrol handiagoa, rating agentzien, ekonomiarentzat kaltegarriak diren tresna espekulatiboak ezabatzea, transakzio ekonomikoen gaineko zergak, etab). Nola aldatu den hizkera bi urte eskasetan! Bushen aroaren erdian proposatu izan balu edonor komunista deituko zen!

Gainontzeko hitzaldiek ildo beretik jarraitu zuten. Europa ez da txarra, pisu izugarria dugu termino ekonomiko, finantzario eta politikoetan. Nazio Batuen aurrekontuaren %38 EBk ordaintzen du, bere agintaldiko bake misioen 2/5 egiten ditu eta munduan garapenerako laguntzaren %50 ordaintzen du. Arazo nagusia da ez duela bere eragin ahalmena aprobetxatzen bere politiken zatiketarekin jarraitzeko eta EBko estatuetako politikarien aldetik Europaren aurkako diskurtsoa askatzen tematuz. Nire ustez, haien ezintasunak kamuflatzeko estatu mailan dituzten politiketan. Arazo handi bat EBren ezjakintasuna da. Europak hau edo beste proposatu duela esaten da, baina iritzi publiko orokorrak ez du ulertzen erakunde bakoitzaren edo alderdien papera. Nork proposatzen du? Zein erakunde, zein alderdi? Zer egin behar dute gobernuak eta alderdiek herritarrek eta herriak Europako politikan nahiz komunikabideetan interesatzen hasteko?

Europa ez da interesgarria, Europako hauteskunderen ostean ez baitago irabazle argirik. Ez dago ez gobernurik ez oposiziorik, eta estatu mailan errealitatearekin talka egiten du. Errazago ulertzen da EB osatzen duten estatuetako politikariak. Hemen aldaketa batzuk egin beharko lirateke, Europako hauteskundeetako irabazleari lehentasuna emanez, dagokion oposizioarekin "Europako gobernu" jakin bat gehiago hauteman dadin. Ondorioz, Europako Parlamentuari protagonismo handiagoa ematea ekarriko luke Batzordearen eta Kontseiluaren kalterako, hauek baitira, nire ustez, sortzen ari den antieuropeismoaren hazia erretzen ari diren erakundeak. Batzordeak gero eta mutazio handiagoa izan du erakunde teknikitik gero eta politizatuago izatera, posizio politikoekin Unitate-buruen mailaraino. Horrez gain, itunak aldatu eta estatu bakoitzeko Komisario bat izendatzearekin batera, gobernuak euren erabateko konfiantzako politikariak izendatzen hasi dira. Aldi berean, Van Rompuy Kontseiluko presidente bat izendatu zen, eta horrekin Europako egitura bat sortu zen, eta horrek Kontseilua Europako terminoetan eta estatuan gutxiago pentsatzera eramango zuen. Ondorioz, Kontseiluaren eta Batzordearen arteko ezberdintasunak murrizten ari dira eta erakundearen eginkizuna bikoiztu egiten da.

Epe ertainera, horrek bi erakunde horien irudia etengabe ahultzea ekar dezake, etengabeko barne borroka eta oso gardenak ez diren erabakiak. Urrezko aukera izan liteke Europako Parlamentuarentzat, bere irudia eta, epe ertainera, Europako Gobernu gisa duen eginkizuna indartuz, beste bi erakundeetatik bereiztea lortzen badu.

Europa gehiago aurrezkia ekarriko luke. Gaur egun, EBren egungo aurrekontua 6 milioi biztanle dituen Danimarka bezalako herrialde baten parekoa da, eta dagoeneko horrek erabakitzen ditu

politika gehienak. Dirua nola aurreztu daitekeen adibide bat gastu militarra da. Irudiak oso ondo islatzen du armadetan gastatzen dugun kopuru izugarria gure kanpo-politikan islatu gabe. NATOren bidez AEBetako politika militarren menpe gaude guztiz. Europa gehiago, Europako armada baten bidez, bikoizketak murriztea, gastu militar gutxiago eta, aldi berean, AEBekiko independentzia handiagoa ekarriko luke. Ez dezagun ahaztu 2003ko Irakeko gerra historian Europako gobernuek NATOn ordezkatu zuten lehen aldia izan zela ez zuten egin. AEBei laguntza eman zien (salbuespenak albuespen); Eta zer nahaspila!

There are no comments yet.